

BENT U AL LID VAN STICHTING CABO?

Al 30 jaar behartigt de Stichting CaBO de belangen van bedrijven die te maken hebben met calamiteitenbeheersing. Wat is er in die jaren bereikt? Nu, kijk naar de regelgeving als gevolg van de nieuwe Wet op de veiligheidsregio's. Die had er zonder de inbreng van de stichting waarschijnlijk anders uitgezien.

Jos Keulen weet het: dit moet een feestelijk interview worden. En natuurlijk: hij is als bestuurslid trots op zijn jarige Stichting CaBO. Maar toch... er is één ding dat hen dwars zit. 'Ik vind dat er onvoldoende bedrijven en instellingen zijn die deelnemen. Hoeveel organisaties zijn er niet met een bedrijfsbrandweer of een bedrijfshulpverleningsorganisatie? Hoeveel kunnen er te maken krijgen met een calamiteit? Duizenden. En toch zijn er maar zo'n 70 bij ons aangesloten – terwijl ze wel allemaal van onze activiteiten profiteren.'

Een goede reden dus om die activiteit eens op een rijtje zetten. Wat doet de stichting CaBO precies?

Allereerst stelt de stichting haar leden in staat om kennis te delen. Keulen: 'Ze kunnen inloggen op onze site, vragen stellen en vragen van anderen beantwoorden. Wat is een reële vergoeding voor leden van een hulporganisatie? Hoe maak je afspraken voor het gebruik van atex portofoons? Kan iemand mij helpen aan bepaalde soorten blusstoffen? Er is onderhand een grote hoeveelheid kennis aanwezig waar iedereen van kan profiteren.'

Daarnaast zorgt de stichting CaBO ervoor dat de leden de handen ineen kunnen slaan. En volgens Keulen is dat hard nodig. 'Kijk bijvoorbeeld naar de nieuwe brandweeropleidingen. Bij de overheidsbrandweer worden deze landelijk ontwikkeld, vastgesteld en gefinancierd, en diezelfde overheid zorgt ook voor de implementatie van deze nieuwe opleiding. Maar bij de bedrijfsbrandweeropleidingen ligt dat anders. Daar is geen geld voor beschikbaar, en bedrijven moeten

zelf ontwikkelen, zonder hulp van een centrale organisatie. Dus heeft de stichting CaBO ervoor gezorgd dat er landelijk enkele bedrijven en organisaties het voortouw hebben genomen om gezamenlijk de opleidingseisen vast te stellen.'

En er is meer. De leden kunnen niet alleen de handen ineen slaan, ze kunnen ook een vuist maken. 'In de ene regio is de overheidsbrandweer beter georganiseerd dan in de andere', zegt Keulen. 'Maar als wij bij het rijk aan tafel zitten, zeggen we heel duidelijk dat de bedrijfsbrandweer eventuele gaten niet kan opvullen. Wij vormen alleen maar de kop op de basiszorg in een regio. Deze basiszorg is en blijft de verantwoordelijkheid van de overheid.'

De kans dat de overheid naar CaBO luistert, is reëel, want diezelfde overheid klopt regelmatig aan voor advies. Zo werd de Brandweerwet, de Rampenwet en de Wet op de GHOR vervangen door de Wet op de veiligheidsregio's, en daarbij zat CaBO aan tafel. 'Wij hebben een bijdrage geleverd aan het onderdeel over bedrijfsbrandweer', zegt Keulen. 'Welke bedrijven moeten zo'n bedrijfsbrandweer hebben en welke niet? Welke eisen moeten eraan worden gesteld? En is het noodzakelijk om eigen bedrijfsbrandweeropleidingen te hebben en zo ja, welke? Omdat onze leden veel kennis in huis hebben, konden we daar een afgewogen uitspraak over doen.'

BHV

Maar Stichting CaBO zit niet alleen aan tafel met hoge vertegenwoordigers van de overheid. Want een brandweer – nationaal of op bedrijfsniveau – krijgt vroeg of laat te maken met BHV'ers. 'Neem mijn bedrijf, Sitech Services BV', zegt Keulen. 'Onze bedrijfsbrandweer is altijd binnen zes minuten ter plaatse, maar in die tijd gaan BHV'ers al aan de slag. Zij ont-ruimen het pand, zij verlenen eerste hulp, en zij proberen een beginnend brandje te blussen. En als wij arriveren, vertellen ze ons precies wat er is gebeurd.'

Maar het contact met de BHV wordt niet alleen warm gehouden door incidentele branden. Het vindt ook plaats op meer beleidsmatig niveau. Keulen: 'We zijn ook betrokken geweest bij de norm voor bedrijfshulpverlening NEN 4000. Bij de ontwikkeling hiervan hebben we bedrijven gemobiliseerd om invloed hierop uit te oefenen. Ook nu de norm herzien gaat worden, zullen we dit actief volgen.'

Werkwijzer Bedrijfsbrandweren

En dat is niet het enige document waar CaBO een bijdrage aan heeft geleverd. De stichting stond ook mede aan de basis van de werkwijzer Bedrijfsbrandweren.

'Deze is ontwikkeld tijdens de wetwijziging van Brandweerwet naar de Wet op de veiligheidsregio's. In samenwerking met een groot aantal partijen, bedrijven, regionale brandweren, centrum voor industriële veiligheid hebben we toen de criteria vastgesteld. Welke bedrijven moeten een bedrijfsbrandweer aanstellen? En wat zijn de stappen op grond waarvan je de slagkracht van een bedrijfsbrandweer kunt bepalen? Wij kijken hier nog steeds met genoegen op terug, omdat we toen echt iets voor elkaar hebben gekregen. Mede dankzij ons is er nu uniformiteit: in Amsterdam stellen ze precies dezelfde eisen als in Limburg.'

Samenwerking. Dat is wat Keulen betreft het sleutelwoord voor de toekomst. 'Ik denk dat overheid en bedrijven de handen ineen moeten slaan in publiek-private partnerships. Stel: je hebt een goed uitgeruste bedrijfsbrandweer, en net buiten de poort van je bedrijf ontstaat een ongeval waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn. Dan moet je in veel regio's wachten tot de overheid langskomt. Dat is heel onpraktisch omdat de bedrijfsbrandweer veel sneller ter plaatse kan zijn en vaak ook beter is ingericht om een dergelijk incident te bestrijden. Het probleem is dat daar in veel regio's geen afspraken over zijn gemaakt. Dan kunnen bedrijven gewoon niet in actie komen, omdat ze die juridische verantwoordelijkheid niet kunnen nemen.' Vandaar die publiek-private partnerships. Want met de juiste afspraken valt veel winst te behalen. Keulen ziet dat in zijn eigen regio: Zuid-Limburg. 'Als onze expertise of ons materieel beter geschikt is om in te zetten, zie je dat de overheidsbrandweer ons steeds vaker inschakelt. Op dit moment wordt er zelfs gesproken over verdergaande samenwerking en mijn inziens is dit verstandig. Dat bespaart zowel bedrijven als de overheid

Jos Keulen

veel geld. En in een tijd waarin de regionale brandweerkorpsen stevig moeten bezuinigen, kunnen ze dat geld goed gebruiken.' □

Bezuinigingen

Er liggen plannen om fors te bezuinigen bij de overheidsbrandweer. Daarbij kan het gebeuren dat er kazernes verdwijnen of dat minder mensen op een brandweertoevoertje meerijden. Zowel bonden als politieke partijen plaatsen hier vraagtekens bij. Ze zijn bang dat dit ten koste gaat van de slagkracht.

Maar Keulen vindt dat deze discussie moet worden gevoerd binnen de overheidsbrandweer. Persoonlijk snapt hij de ontwikkelingen wel. 'In tachtig procent van de gevallen is een kleine bezetting inderdaad voldoende.'

Bovendien biedt zo'n versterkte regionale samenwerking volgens hem ook voordelen. 'Soms liggen er grote bedrijven, met veel risico's, in een kleine gemeente. Deze gemeente kan onmogelijk de expertise en de slagkracht in stand houden om ieder incident op het bedrijventerrein aan te kunnen. Maar als dezelfde gemeente deel uitmaakt van een regionale organisatie, lukt dat wel.' Keulen denkt dat de overheid dit zorgvuldig gaat aanpakken. Maar hij blijft alert: 'Zodra wij merken dat de overheidsbrandweer niet meer aan zijn wettelijke verplichtingen kan voldoen, zullen we zeker aan de bel trekken bij het ministerie van Binnenlandse Zaken.'